sobota, 29.02.2020

List Pasterski Biskupa Kazimierza Gaurdy na 1. Niedzielę Wielkiego Postu

List pasterski Biskupa Siedleckiego KAZIMIERZA GURDY na Wielki Post (2020) ___ Czcigodni Księża, Osoby Życia Konsekrowanego, Drodzy Siostry i Bracia! „Jak przestępstwo jednego sprowadziło na wszystkich wyrok potępiający, tak czyn sprawiedliwy Jednego sprowadza na wszystkich ludzi usprawiedliwienie dające życie". Te słowa św. Pawła, usłyszane w drugim czytaniu dzisiejszej Liturgii Słowa, a zapisane w Liście do Rzymian, chcę razem z wami rozważyć rozpoczynając czas Wielkiego Postu. Ukazują one Jezusa Chrystusa, Bożego Syna, Nowego Adama, jako naszego Zbawiciela. Wiemy, że Jego sprawiedliwy czyn, posłuszeństwo Ojcu, sprowadził na wszystkich ludzi usprawiedliwienie dające życie, że Chrystus wybawił nas z nieposłuszeństwa pierwszego Adama, który uległ kłamliwym namowom złego ducha. Nasza sytuacja - sytuacja ludzi wierzących - jest złączona z Jezusem Chrystusem, który wybawił nas od grzechu i śmierci, dając nam życie. Zmieniła się zatem nasza zależność. Nie musimy już być zależni od złego ducha, a chcemy być zależni od Boga, co wyrażamy przez akt naszej wiary. Nie oznacza to jednak, że zły duch przestał się nami interesować. W dalszym ciągu atakuje on swymi kłamstwami także tych, którzy w Bogu złożyli swoją nadzieję. Czyni podobnie jak z pierwszymi ludźmi, z pierwszym Adamem. Przedstawia Boga jako nieprzyjaciela człowieka, podważa Jego wiarygodność i burzy zaufanie, jakim jest On obdarzany. W fałszywy sposób ukazuje także Boże prawo, podobnie jak ukazywał pierwszym ludziom Boży zakaz spożywania owoców z jednego z drzew rajskiego ogrodu. Jakże prowokacyjnie musiały zabrzmieć w uszach pierwszych rodziców słowa szatana: „Na pewno nie pomrzecie! Ale wie Bóg, że gdy spożyjecie owoc z tego drzewa, otworzą się wam oczy i tak jak Bóg będziecie znali dobro i zło". Możliwość poznanie dobra i zła oraz ustalania, co jest dobre a co jest złe, spodobało się pierwszym ludziom, dlatego ulegli namowie szatana i zjedli owoc z drzewa zakazanego, okazując w ten sposób nieposłuszeństwo Bogu. Szatan podstępnie wymusił posłuszeństwo sobie, a oni weszli w zależność od niego. Człowiek utracił wówczas duchowe dobra, jakie otrzymał od Boga. Sprowadził śmierć na siebie i na swe potomstwo. Nieposłuszeństwo Bogu zniszczyło jego szczęście, a przede wszystkim nie spełniły się zapowiedzi i obietnice szatana, że człowiek uzyska możliwości poznania dobra i zła oraz uzyska możliwości ustalania tego, co jest dobre i tego, co jest złe. Drodzy Bracia i Siostry. Szatan w dalszym ciągu - tak jak niegdyś pierwszych rodziców - tak dziś buntuje człowieka przeciw Bogu. Buntuje zarówno tego, który jest ochrzczony, jak i tego, który nie otrzymał łaski chrztu. W dalszym ciągu proponuje człowiekowi, aby nie licząc się ze słowem Boga i Jego wolą, ustalał co jest dobre a co jest złe, co jest grzechem, a co nim nie jest. Nie dziwmy się, że dzisiaj spotykamy się z tak różnymi definicjami tego co jest dobre, a co jest złe, co jest grzechem a co nim nie jest. Te nowe określenia odrzucają to, co określił Bóg w Dekalogu. Te ludzkie definicje dotyczą wielu płaszczyzn ludzkiego życia, ale najmocniej uderzają w dziedzinę ludzkiej seksualności, w małżeństwo i rodzinę. Wiemy, że Bóg stworzył człowieka mężczyzną i kobietą oraz obdarzył ich seksualnością, nie jest więc ona sama w sobie zła. Dzięki darowi seksualności mężczyzna i kobieta mogą tworzyć rodzinę i przekazywać życie. Dlatego tak bardzo potrzebne jest dzisiaj umocnienie tych, którzy wierzą w Boga, aby nie poddawali się naporowi antyboskiej, antyludzkiej i antyrodzinnej propagandy. Nowy sposób widzenia seksualności człowieka jest propagowany w środkach społecznego przekazu i dotyka wszystkich, a szczególnie młodzież i dzieci. Nie możemy pozostać obojętni wobec tych działań. Co zatem mamy czynić? Przede wszystkim mamy umocnić się w prawdzie, jaką niesie nam Boże słowo. Czas Wielkiego Postu daje możliwość, aby każdy, kto wierzy w Jezusa, umocnił się w prawdach, które dał Bóg człowiekowi dla Jego dobra, szczęścia i dla Jego zbawienia. Mamy umocnić się w walce z pokusą widzenia siebie, swej seksualności, inaczej niż Bóg. W podejmowaniu tej walki o dobro wpatrujmy się w Jezusa, którego ewangelista Mateusz przedstawia, gdy kończy On czterdziestodniowy post i zostaje poddany kuszeniu przez szatana. Szatan domaga się od Niego, tego samego czego domagał się i co osiągnął od pierwszego Adama, od

pierwszego człowieka. Żąda od Jezusa oddania mu czci i okazania posłuszeństwa, twierdząc, że jeśli podda się jego propozycjom będzie to dla Jego dobra, że osiągnie sławę i chwałę u ludzi. Jezus jednak nie ulega podstępowi szatana, odrzuca jego propozycje i pozostaje wierny Ojcu. Ta postawa Jezusa staje dla nas przykładem i wzorem do naśladowania. Jezus przestrzega nas, abyśmy nie dali się zwieść szatanowi ani obiecaną popularnością pośród ludzi, ani sugerowaną fortuną, ani obiecaną władzą i boską chwałą, o czym mówią trzy pokusy, którym zostaje poddany Jezus. Wszystkie bowiem zapewnienia szatana, tak jak w stosunku do pierwszych ludzi, tak i w stosunku do nas, oparte są na kłamstwie. Prawda zawsze jest po stronie Pana Boga. Umiłowani Bracia i Siostry. Jezus jest nie tylko wzorem do naśladowania, ale jest On tym, który wyzwala człowieka z niewoli szatana i zła i przywraca go Bogu. Czyni to przez cierpienie, śmierć i zmartwychwstanie. Przez swoje posłuszeństwo Ojcu, Jezus przywrócił człowiekowi to, co utracił, czyli wieczne, szczęśliwe życie. On nam je na nowo dał, gdy po śmierci na krzyżu powstał z martwych. W tę perspektywę nieskończonego i szczęśliwego życia zostaliśmy włączeni przez wiarę i przyjęty sakrament chrztu świętego. Jesteśmy wdzięczni, że zostaliśmy wprowadzeni w tę tajemnicę życia Jezusa, że w niej uczestniczymy, że staliśmy się Jego przybranymi dziećmi. Doświadczając wielkości i wspaniałości tej tajemnicy naszego udziału w życiu Boga nie pozwólmy, aby to wielkie dobro utracić. A niestety możemy je utracić, mogą je utracić nasi najbliżsi, gdy my, albo oni, ulegną na nowo propozycjom złego ducha, szatana. Trzymajmy się Boga, Jego słowa, Jego przykazań, Jego prawdy. Trwajmy w Jego Synu Jezusie Chrystusie. To trwanie w Nim, rozpoczęte w sakramencie chrztu świętego, jest kontynuowane przez nasz udział w pozostałych sakramentach świętych. Dzięki nim odnosimy stale zwycięstwo nad szatanem, grzechem i naszym nieposłuszeństwem Bogu. Czas Wielkiego Postu, to czas nowego spojrzenia na nasze korzystanie z sakramentów świętych, zwłaszcza z sakramentu pokuty i Eucharystii. Eucharystia, jak mówi nam o tym hasło obecnego roku duszpasterskiego, jest nazwana Wielką Tajemnicą naszej wiary. Drodzy Bracia i Siostry. Biorąc udział we Mszy świętej uczestniczymy w sposób sakramentalny, czyli rzeczywisty, w śmierci i zmartwychwstaniu Jezusa, w Jego zwycięstwie nad grzechem i śmiercią. W tym roku duszpasterskim jesteśmy zachęceni do głębszego poznania i życia tą tajemnicą naszej wiary. Mam nadzieję, że indywidualnie i wspólnotowo już podjęliście inicjatywy, które zaproponowałem w Liście pasterskim na rozpoczęcie tego roku duszpasterskiego odczytanym w pierwszą niedzielę Adwentu. Warto do tych propozycji powrócić i włączyć się w ich realizację pod przewodnictwem waszych Księży Proboszczów. Szczególnie chciałbym zachęcić do odbycia w czasie rekolekcji wielkopostnych indywidualnej adoracji Najświętszego Sakramentu, zorganizowanej przez Księdza Proboszcza w godzinach dostosowanych do możliwości parafian. Trzeba bowiem nam - uczniom Jezusa - znaleźć czas w czasie parafialnych rekolekcji, na osobistą modlitwę przed Najświętszym Sakramentem. Nie wszyscy, ze względu na sytuację życiową, mogą przystępować do Komunii świętej, ale każdy z wierzących jest zaproszony do modlitewnego spotkania z Jezusem obecnym pośród nas pod postacią Chleba. Jednocześnie pragnę podziękować za przyjmowanie właściwych postaw przy przyjmowaniu Komunii świętej, wyrażających gotowość jej przyjęcia. Przystępujący do Komunii świętej, jak to miałem okazję zauważyć w czasie pobytu w parafiach, przed Jej przyjęciem klękają lub czynią głęboki skłon i mają odpowiednio złożone ręce. Te gesty są znakiem naszej świadomości przyjmowania do naszych serc Boga pod postacią Chleba. Mam też nadzieję, że w każdej parafii został rozpoczęty trzyletni okres przygotowania dzieci do pierwszej Komunii świętej. W tym roku obejmuje on dzieci będące w pierwszej klasie szkoły podstawowej, ale już został przygotowany program na kolejny rok - dla klasy drugiej. W tym programie, w przygotowanie dzieci do pierwszej Komunii świętej, najbardziej zaangażowani są rodzice. Oni są bowiem zobowiązani do wprowadzenia w życie wiary swe dzieci. Bardzo proszę Księży Proboszczów, Księży katechetów, Siostry zakonne i Katechetów świeckich, aby podjęli oraz realizowali w parafiach zasady nowego programu przygotowania dzieci do tego sakramentu. Siostry i Bracia. Czas, który rozpoczynamy wzywa nas do podejmowania różnego rodzaju umartwień, w tym jałmużny i postu. Za wszelkie inicjatywy w podejmowaniu tych postanowień – za dary duchowe i materialne, w tym za modlitwę w intencjach naszej Diecezji i składane dziś ofiary na tacę przeznaczone na cele diecezjalne - chciałbym podziękować zarówno Księżom, jak i Wiernym

świeckim. Jednocześnie pragnę zwrócić uwagę, a może raczej przypomnieć, o obowiązującym poście eucharystycznym. Starsi pamiętają, że kiedyś obowiązywał post trzygodzinny przed przyjęciem Komunii świętej, obecnie wymagana jest jedna godzina postu. Kodeks Prawa Kanonicznego, do którego odwołuje się Katechizm Kościoła Katolickiego, mówi o tym obowiązku w następujący sposób: „Przystępujący do Najświętszej Eucharystii powinien przynajmniej na godzinę przed przyjęciem Komunii świętej powstrzymać się od jakiegokolwiek pokarmu i napoju, z wyjątkiem tylko wody i lekarstwa" (919). Podejmijmy ten obowiązek w duchu naszej miłości do przychodzącego do nas Jezusa. Drodzy Bracia i Siostry. Wejdźmy w ten czas Wielkiego Postu, rozpoczęty posypaniem naszych głów popiołem w Środę Popielcową, z głębokim wewnętrznym pragnieniem naśladowania Jezusa w naszej walce przeciw zakusom szatana. Nie pozwólmy, aby on, przez swe kłamstwa pozbawił nas daru Bożego dziecięctwa. Podejmujmy chętnie wezwanie do uczestnictwa w rekolekcjach wielkopostnych, w nabożeństwach drogi krzyżowej i gorzkich żali. Niech ten czas przybliży nas do Jezusa i przygotuje na przeżycie radosnych Świąt Paschalnych. Wszystkim na ten błogosławiony czas Wielkiego Postu z serca błogosławię: w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Amen. BISKUP SIEDLECKI Kazimierz Gurda L.dz. 167/2020 Siedlce, dnia 27 lutego 2020 r. *List pasterski nale?y odczyta? we wszystkich ko?cio?ach i kaplicach Diecezji Siedleckiej, w niedziel? 1 marca br.*